

ISLANDIA.

Pater hæc Insula in longitudine centum miliarium Germanicorum. Pro maiori parte inculta est, & montosa, presertim versus plagam Septentrionalem; ob austeram spiracula venti Circij, qui nec frutices, vt tradit Olaus, eleuari permitit. Subest regno Noruegiæ, quæ ratione rex Cania, (qui & Noruegiæ) eo quotannis præfectum immittit, cui nunc obediunt. Tempore Haraldi Pulchricomis, sunt qui putant inhabitari cœptam: versus annum Christi millesimum. Diuiditur in quatuor distinctis partibus, secundum quatuor plagas mundi, scilicet in WESTFLORDVNG, AVSTLENDINGAFIORDVNG, NORDLENDINGAFIORDVNG, & SVNDLENDINGAFIORDVNG, quasi dicas, Occidentalis quadrans, Orientalis quadrans, Septentrionalis quadrans, & Meridionalis quadrans. Diuiditur in duos Episcopatus cathedrales, *Schalboli*, & *Hola*. Monera caret sua, & vrbibus: nam montes habent pro vrbibus, & fontes pro deliciis: Ex ossibus piscium domos extruunt, penuria lignorum. Lingua vtuntur Cimbrica, siue veteri Germanica. At graminis adeo fecundum solum ferunt, vt pecus à pabulo interdum arceatur, ab ruina ne suffocetur periculum. Mercatores annuatim hanc Insulam frequentantes, hinc deferunt pannos, *Vatman* nominatos. Sulphur, *Stockyis* (quod vulgo sic vocatur) varias carnes, boues, butyrum, sæpe vellera, færarum pelles, vulpes, falcones albicantes, coruus, vrfos, lepores albicantes, ac multa similia. Multa naturæ in hac Insula miracula: Inprimis est Hecla mons, semper ardens. Fons est, qui fumigantis aquæ vitio natiuam rei, cuiuslibet originem demolitur: & quidquid fumi huius exhalatione respargitur, in lapideæ naturæ, duritiem transmutatur, forma dumtaxat superstitæ.